

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Udrag fra Ohiertets renselse!

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 74. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson01-shoot-idm140726735382144/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951

6. GUD! lad mig altid færdig staae, 45
 Mig aldrig fra dig vende,
 Ledsøg mig, at jeg vist kund faae
 En sød og salig ende,
 Kom, hjælp mig snart af al min nød,
 Hjælp HERR ved dit blod og dødt,
 Ja kom HERR' JESU Amen.

Nr. 25.

Mel. O GUD! Du fremme GUD.

O hiertets renselse!
 Hvor ringe man dig agter?
 Ret som du kunde skee
 Med skiemt og lege-fagter,
 Man griber til en bøn
 Af bare hyklerle,
 Saa agter man sig skjøn,
 Fra synden reen og frie.

2. Naar man til alters gaaer
 Paa de bestemte dage,
 Da fældes vel en taar,
 Da høres vel en klage,
 Naar dagen er forbi,
 Gaaer og den aundgt hen,
 Man søler sig da i
 Den gamle synd igien.

3. Dog mener verdens sind,
 Hun gandske reen er vorden,
 Naar hun sig lykter ind
 I JESU giesters orden,

Nr. 25. *J¹⁻⁷*. 2, 1: alters] alters *J¹⁻⁴*.

Nr. 25. Oversættelse. Wie wird doch so gering, L. Laurenti, Schr. s. 75. — 2, 3: taar] tåre. — 3, 2: hun] verden. — 3, 4: orden] gruppe, samfund.